

førte, da forekomme de mig ikke at være af anden Beskaffenhed, end at de ganske sikkert kunne udredes af Kjøbstæderne selv, hvorved man vilde undgaa et Følleskab med Amtsrådskrebsen, som dog maaske ikke er saameget ønskelig. Men jeg skal bemærke, at, dersom den nye Fattiglov gaar igjennem, som den er foreslaaet af Regjeringen, ville enkelte af disse Udgifter ved denne være henvisne til en saadan Vigning som den, der er foreslaaet i nærværende Lovudkast, saa at jeg ikke ser rettere end, at man kunde lade Bestemmelsen om hvorledes disse Udgifter skulde udredes, gaa ud af denne Lov og indtil videre lade dem udredes af vedkommende Kjøbstad selv, indtil en anden Ordning blev fastsat. Jeg synes ikke, at der vil være rigtig Harmoni deri, at man her fastsætter, hvorledes disse Udgifter skulde udredes, og saa samtidig har en anden Lov under Behandling, som omhandler det Selvsamme. Med Hensyn til en enkelt af disse Udgifter, nemlig Udgiften til Forsøgelse af Personer, hvis Hjemsted ikke kan udfindes, er der Uoverensstemmelse mellem Forslaget til Lov om det offentlige Fattigvæsen og nærværende Lovforslag, idet efter § 29 i Udcastet til den nye Fattiglov kun $\frac{3}{4}$ af Omkostningerne ved disse Personers Forsøgelse skulde fordeles paa Kjøbstæderne og Amtsrådskrebsen, medens det i nærværende Lovudkast er foreslaaet, at den hele Udgift skal fordeles.

Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale Loven saaledes, at den tages til Følge med Hensyn til Delinkventomkostningerne, forsaavidt man ikke finder, at man bør ligne dem paa en større Kreds, medens jeg iøvrigt tror, det vilde være rettest at lade de øvrige Udgifter, som Loven omtaler, udredes af vedkommende Kjøbstad, indtil der ved en almindelig Reform af de Anliggender, som herunder berøres, bliver taget Bestemmelse om en anden Udredelsesmaade.

W. Petersen: Jeg skal ikke negte, at det har undret mig at høre det Foredrag, vi nu hørte, netop fra det ærede Medlem. Det Lovforslag, som her er forelagt af den høitagtede Minister, slutter sig nemlig i det Hele til det af Kjøbstadkommissionen Indstillede, dog rigtignok — det skal jeg give det ærede Medlem Ret i — ikke i een Henseende, idet Kjøbstadkommissionen uregelmæssig havde indstillet, at de her omhandlede Udgifter, navnlig Delinkventudgifterne, skulde udredes af hele Landet, medens den høitagtede Minister derimod har foreslaaet, at de skulde udredes af Amtsrådskrebsen og Amtets samtlige Kjøbstæder. Det er ganske vist, at jeg hellere havde seet, at man ogsaa i denne Henseende var gaaet i den Retning, som Kjøbstadkommissionen havde anbefalet, og navnlig havde foreslaaet Delinkventudgifterne, som jeg anser for Statsudgifter, udredede af hele Landet. Da imidlertid den ærede Minister ikke har troet at kunne gaa ind derpaa, men derimod har forelagt

Lovforslaget i den Form, hvori det er stet, saa siger jeg, at jeg for mit Vedkommende meget godt kan tage det, som det er, og jeg ser i dets Forelæggelse en Smødefkommen mod Kjøbstæderne, hvorfor jeg er den ærede Minister taknemmelig. Det er ganske vist, at de Forhold, som her ere omhandlede, maaske for Mange ville synes mindre betydelige, og jeg skal ikke negte, at naar disse Talstørrelser, som ere opgivne i Bilaget, stilles op og behandles paa den Maade, som her er stet, saa blive rigtignok Ting, som ellers se flemme ud, betagne en hel Del af deres Braad, idet det viser sig, at Aligheden i Virkeligheden ikke er saa stor, som man er tilbøielig til at antage; men jeg maa dog bemærke, at der blandt disse Udgifter findes enkelte, som tilvisse falde haardere paa Kjøbstæderne og da navnlig paa enkelte af dem end paa Landdistrikterne. Dertil høre f. Ex. Udgifterne til syfilitiske Patienters Kur og Pleie. Efter de nuværende Regler er denne Kur og Pleie jo fri for Enhver, der melder sig, og, som allerede omtalt af et æret Medlem, er der i den Fattiglov, der er forelagt os, truffet en lignende Bestemmelse, saa at altsaa Udgifterne i saa Henseende vedblivende skulde afholdes af den vedkommende Kommune. Nu er det imidlertid ofte Tilfældet, at til de Kjøbstæder, hvor der er indrettet henfigtsmæssige og gode Sygehuse, kommer der saadanne Patienter ikke blot fra det nærmeste Land, men endog — hvad Odense By har flere Exempler paa, — fra Steder, der nu ere Udland; Patienterne opholde sig en Dag i Byen, melde sig derpaa og blive saa helbrejede paa Byens Bekostning. Men det maa dog ganske vist siges at være en Uret mod Kommunen. Blevet derimod Udgifterne fordelte paa større Distrikter, saa vilde de ikke have saa stor Betydning for de enkelte Kommuner, og derfor betragter jeg det foreliggende Lovforslag som et Fremskridt og en Smødefkommen mod Kjøbstæderne, hoormeget jeg end kunde ønske, at Udgifterne fordeltes over hele Landet. Det har i det Hele glædet mig at se, at den høitærede Sidenrigsminister har troet at kunne imødefomme de fleste af Kjøbstadkommissionen gjorte Forslag, der jo ganske vist ogsaa kun have været saa og af ringe Betydning.

Naar jeg før tillod mig at sige, at de meddelte Tal udvise, at de her omhandlede Udgifter i det Hele ikke have den Betydning, som man i Almindelighed er tilbøielig til at tillægge dem, saa skal jeg i den Henseende bede ærede Medlemmer kaste deres Blik paa nogle af de i Lovforslaget givne statistiske Oplysninger, hvoraf man vil se, hvorledes Forholdene ere nu, og hvorledes de efter Forslaget ville stille sig i Fremtiden. Deraf vil imidlertid tillige ses, at den nye Ordning dog vil være til væsentlig Lettelse idetmindste for de mindre Kjøbstæder i Jyens Stift, som jo er den Del af Landet, jeg kjendtr nærmest til. Af Tabel 4 vil det saaledes fremgaa, at Odense, der,